

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 42/2013-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná advokát a konateľ doc. JUDr. B. F., PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 12 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Er 187/2011, sp. zn. 3 Er 131/2011, sp. zn. 5 Er 596/2011, sp. zn. 7 Er 1039/2011, sp. zn. 3 Er 181/2011, sp. zn. 3 Er 696/2011, sp. zn. 5 Er 1412/2010, sp. zn. 10 Er 995/2011, sp. zn. 7 Er 880/2011, sp. zn. 7 Er 880/2011, sp. zn. 7 Er 887/2011, sp. zn. 3 Er 182/2011, sp. zn. 6 Er 3326/2010, sp. zn. 5 Er 3081/2010, sp. zn. 11 Er 1053/2011, sp. zn. 5 Er 519/2011, sp. zn. 7 Er 941/2011, sp. zn. 5 Er 1923/2010, sp. zn. 3 Er 41/2011, sp. zn. 10 Er 947/2011, sp. zn. 7 Er 881/2011, sp. zn. 5 Er 249/2011, sp. zn. 11 Er 376/2011, sp. zn. 7 Er 940/2011, sp. zn. 3 Er 905/2011, sp. zn. 9 Er 1019/2011, sp. zn. 5 Er 3079/2010, sp. zn. 9 Er 887/2011, sp. zn. 7 Er 994/2011, sp. zn. 6 Er 3507/2010, sp. zn. 5 Er 3084/2010, sp. zn. 3 Er 417/2011, sp. zn. 10 Er 696/2011, sp. zn. 9 Er 604/2011 a sp. zn. 10 Er 79/2011 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 11384/2012, Rvp 11385/2012, Rvp 11386/2012, Rvp 11387/2012, Rvp 11388/2012, Rvp 11389/2012, Rvp 11390/2012, Rvp 11391/2012, Rvp 11392/2012, Rvp 11393/2012, Rvp 11394/2012, Rvp 11395/2012, Rvp 11396/2012, Rvp 11397/2012, Rvp 11398/2012, Rvp 11399/2012, Rvp 11400/2012, Rvp 11401/2012, Rvp 11402/2012, Rvp 11403/2012, Rvp 11404/2012, Rvp 11405/2012, Rvp 11406/2012, Rvp 11407/2012, Rvp 11408/2012, Rvp 11409/2012, Rvp 11410/2012, Rvp 11411/2012, Rvp 11413/2012, Rvp 11414/2012, Rvp 11415/2012, Rvp 11416/2012, Rvp 11417/2012, Rvp 11418/2012, Rvp 11419/2012 a sp. zn. Rvp 11420/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 11384/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 24. augusta 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, ako aj práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“ alebo „exekučný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 9 Er 187/2011, sp. zn. 3 Er 131/2011, sp. zn. 5 Er 596/2011, sp. zn. 7 Er 1039/2011, sp. zn. 3 Er 181/2011, sp. zn. 3 Er 696/2011, sp. zn. 5 Er 1412/2010, sp. zn. 10 Er 995/2011, sp. zn. 7 Er 880/2011, sp. zn. 7 Er

880/2011, sp. zn. 7 Er 887/2011, sp. zn. 3 Er 182/2011, sp. zn. 6 Er 3326/2010, sp. zn. 5 Er 3081/2010, sp. zn. 11 Er 1053/2011, sp. zn. 5 Er 519/2011, sp. zn. 7 Er 941/2011, sp. zn. 5 Er 1923/2010, sp. zn. 3 Er 41/2011, sp. zn. 10 Er 947/2011, sp. zn. 7 Er 881/2011, sp. zn. 5 Er 249/2011, sp. zn. 11 Er 376/2011, sp. zn. 7 Er 940/2011, sp. zn. 3 Er 905/2011, sp. zn. 9 Er 1019/2011, sp. zn. 5 Er 3079/2010, sp. zn. 9 Er 887/2011, sp. zn. 7 Er 994/2011, sp. zn. 6 Er 3507/2010, sp. zn. 5 Er 3084/2010, sp. zn. 3 Er 417/2011, sp. zn. 10 Er 696/2011, sp. zn. 9 Er 604/2011 a sp. zn. 10 Er 79/2011 (ďalej len „napadnuté konania“).

2. Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka v predmetných veciach podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora o vykonanie exekúcie. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) následne požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v napadnutých konaniach.

3. Sťažovateľka uvádza, že okresný súd o žiadostiach súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dosiaľ nerozhodol napriek tomu, že veci nevykazujú prvky nadmernej právnej zložitosti a splňajú všetky formálne a materiálne podmienky ustanovené Exekučným poriadkom, resp. zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Sťažovateľka uvádza, že jej dosiaľ neboli zo strany okresného súdu oznámené ani spisové značky, pod ktorými sa napádané exekučné konania vedú. Sťažovateľke však spisové značky oznámené byť museli, keďže ich v sťažnosti identifikuje.

4. Sťažovateľka uvádza, že vzhľadom na neodôvodnenú nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu v napadnutom konaní podala podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch (ďalej len „zákon o súdoch“) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov predsedovi okresného súdu viaceré sťažnosti na prietahy v uvedených exekučných konaniach. Sťažovateľka v sťažnostiach uvádza, že napriek

podaným sťažnosťami okresný súd neuskutočnil žiadne účinné a efektívne opatrenia na odstránenie porušovania jej práv.

5. Podľa tvrdení sťažovateľky postupom okresného súdu došlo v napadnutých konaniach k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva na ochranu majetku podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru upravujúcich zákaz diskriminácie.

6. V petite sťažnosti sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené práva, aby okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prieťahov a aby bol okresný súd zaviazaný zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie, ako aj náhradu trov konania.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach

na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Sťažovateľka porušenie svojich označených práv vidí primárne v nečinnosti okresného súdu v napadnutých konaniach, ktorá pretrváva aj napriek využitiu sťažností v zmysle § 62 ods. 1 zákona o súdoch adresovaných predsedovi okresného súdu a sekundárne v dôsledku porušenia jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru argumentačne odvádza a namieta aj porušenie svojich ostatných označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

10. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

11. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka napriek tomu, že na úvodnej strane sťažností uvádza ako prílohy „*listiny podľa textu*“, ústavnému súdu (okrem splnomocnenia) v prílohe nedoručila žiadne písomné podklady.

12. Vzhľadom na charakter námietok, ktorými sťažovateľka odôvodňuje svoje sťažnosti (nečinnosť okresného súdu) a tvrdí porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote, od ktorého potom odvádza aj porušenie svojich ostatných označených práv, sa ústavný súd zameril na posúdenie vyčerpania účinných právnych prostriedkov, ktoré mala k dispozícii na ochranu svojich označených práv, a tým aj posúdenie prípustnosti jej sťažnosti podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde. V tomto prípade je prípustnosť sťažnosti viazaná na vyčerpanie právnych

prostriedkov, ktoré sťažovateľke zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľka oprávnená podľa § 62 ods. 1 a nasl. zákona o súdoch. V kontexte doktríny subsidiarity totiž ústavný súd pristupuje k ochrane práv sťažovateľa až vtedy, ak jeho základné práva a slobody alebo ľudské práva a základné slobody neboli (alebo efektívne nemohli byť) ochránené iným orgánom verejnej moci, v danom prípade všeobecným súdom.

13. Ústavný súd vo svojej judikatúre konštantne považuje sťažnosť na prietahy predsedovi súdu podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch za účinný prostriedok nápravy prípadného porušenia práva na konanie bez zbytočných prietahov (IV. ÚS 153/03, IV. ÚS 278/04). Ako je už v bode 11. tohto uznesenia uvedené, sťažovateľka ústavnému súdu nepreukázala (napr. kópiou sťažností podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch vyčerpanie účinného prostriedku ochrany ňou označených práv, čo následne neumožňuje ústavnému súdu náležite preskúmať prípustnosť sťažností podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (porovnaj aj III. ÚS 561/2012). V sťažnostiach podaných sťažovateľkou tak absentujú povinné zákonom predpísané náležitosti.

14. Ústavný súd opätovne pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie

konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

15. Ústavný súd vzhľadom na to, že sťažnosti nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti, hoci je sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, a s ohľadom na to, že ústavný súd už v typovo zhodných veciach sťažovateľky vo svojich rozhodnutiach poukázal aj na už identifikované nedostatky jej sťažností (napr. I. ÚS 306/2012 z 20. júna 2012, II. ÚS 215/2012 z 3. júla 2012 a III. ÚS 330/2012 z 10. júla 2012), sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

16. Keďže porušenie ostatných označených práv bolo argumentačne závislé od vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd sťažnosti vo zvyšnej časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnené.

17. Rozhodovaním o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky sa už ústavný súd nezaoberal, pretože vzhľadom na opísané okolnosti prípadu a ustálené právne závery tieto v danej veci stratili opodstatnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2013